

ΕΛΙΑ

ΣΤΗΝ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ/ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΜΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ: ΟΡΧΑΝ ΕΝΙ
ΠΑΛΙΟΥΡΑ ΜΑΡΙΑ
ΣΤΕΦΑΝΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

Αμπέλι από δικού σου κι ελιές απ' του κυρού σου. (Τ' αμπέλια μεγαλώνουν γρήγορα και καρποφορούν αλλά για να βγάλει κανείς εισόδημα από τις ελιές πρέπει να κληρονομήσει από τους γονείς του).

Ξεφόρτωσέ την την ελιά να σε φορτώσει λάδι. (Αν κλαδέψεις την ελιά θα βάλεις περισσότερο λάδι).

Ευτυχές φέτος κλίβαζαν οι ελιές χοντρό
Καρπό γεμάτες

Κι ο νοικοκύρης κοκορεύεται, χύνουν
Οι ελιές στο νου του,

Τα πλήθια ενός του τρίζουν λιοτριβειά,
Τα στάματα τρουλιάζουν,

Κυλάει στις σκάφες το αγουρόλαδο

Κι ο λιόζουμος αχνίζει

Και τα βαθιά λαδογναλακοπούν

Αραδιαστά πιθάρια

(Νίκος Καζαντζάκης, «Οδύσσεια» Δ' 187-191

Στην ποιηση...

Ἐτοῦτο τὸ τοπίο εἶναι σκληρὸ σὰν
τὴ σιωπὴ,
σφίγγει στὸν κόρφο του τὰ
πυρωμένα του λιθάρια,
σφίγγει στὸ φῶς τὶς ὀρφανές
ἐλιές του καὶ τ' ἀμπέλια του,
σφίγγει τὰ δόντια.

Γιαννης ριτσος ρωμιοσυνη

Στην ποιηση...

Ε, σεις στεριές και θάλασσες
τ' αμπέλια κι οι χρυσές ελιές
ακούστε τα χαμπέρια μου
μέσα στα μεσημέρια μου.

Σ' όλους τους τόπους κι αν γυρνά
μόνον ετούτο αγαπώ.

Οδυσσέας Ελύτης

Ελιά

Στην κουφάλα σου εφώλιασε μελίσσι,
Γέρική ελιά, που γέρνεις με τη λίγη
πρασινάδα που ακόμα σε τυλίγει
Σα νάθελε να σε νεκροστολίσει.

Και το κάθε πουλάκι στο μεθύσι
Της αγάπης πιπίζοντας ανοίγει
Στο κλαρί σου ερωτιάρικο κυνήγι.
Στο κλαρί σου που δεν θα ξανανθίσει.

Ω πόσο στη θανή θα σε γλυκάνουν,
Με τη μαγευτική βοή που κάνουν,
Ολοζώντανες νιότης ομορφάδες
Που θύμησες μέσα σου πληθαίνουν
Ω να μπορούσαν έτσι να πεθαίνουν
Κι άλλες ψυχές της ψυχής σου αδερφάδες.

Λ

ο

Μ

ρ

α

έ

β

ν

ί

τ

λ

ζ

η

ο

ς

ς

Στην ποιηση...

Στον ελαιώνα εκοίτομουν,
που ευώδαγε το λιόφυλλο
ξερό και το χορτάρι.
Τα διάφωτα ματόκλαδα
μόκλειεν ο βόγγος των ελιών,
τα χάδια από τ' αγέρια...
...ανακοχλάανε στις ελιές
μια βράση τα τζιτζίκια...

Άγγελος Σικελιανός

ΕΛΙΑ

Κι είμαι γεμάτη προκοπή.
Ειμ' η ελιά η τιμημένη.
Φρίκη ερημιά νερό σκοτάδι
Τη γη εθάψαν μια φορά
Εμε, ζωής φέρνει σημάδι
Στο Νώε η περιστέρα.
Όλης της γης ειχα γραμμένη
Την ομορφάδα, τη χαρά.
Ειμ' η ελιά η τιμημένη.
Εδώ στον ίσκιο μου αποκάτου
Ηρθ' ο Χριστός ν' αναπαυθεί
Κι ακούστήκ' η γλυκιά λαλιά του
Λίγο προτού να σταυρωθεί.

Κωστής
Παλαμάς

Το δάκρυ του δροσιά αγιασμένη
Έχει στη ρίζα μου χυθεί.
Ειμ' η ελιά η τιμημένη.
Και φως πραότατο χαρίζω
Εγώ στην άγρια τη νυχτιά
Τον πλούτο πια δε τον φωτίζω
Συ μ' ευλογείς φτωχολογιά.
Κι αν απ' τον άνθρωπο διωγμένη
Φέγγω μπροστά στην Παναγιά.
Ειμ' η ελιά η τιμημένη.

ΠΕΖΟ...

«Η Θοδωριά έλαβεν από τινος
ερμαρίου το λαδικόν, κατεβίβασε το
κανδήλιον, και οκρότος της
προστριβής του σχοινίου επί της
μικράς τροχαλίας την έκαμε ν'
ανατριχιάσει. Ερριψεν έλαιον εις το
κανδήλιον, το ανεβίβασεν πάλιν,
έκαμε τρεις σταυρούς εμπρός εις τα
εικονίσματα των αγίων...»

Ο πολιτισμός εις το χωρίον, τόμ. Β' 250– Παπαδιαμάντης

A photograph of an olive branch with green olives and leaves, positioned in the upper half of the frame. The background shows a clear blue sea and a rocky coastline with some greenery. The text "Ευχαριστούμε για την προσοχή σας!" is overlaid in the center of the image.

Ευχαριστούμε για την προσοχή σας!